

عنوان مقاله:

پترولوژی و ژئوشیمی گرانیتوئیدهای غرب بیارجمند

محل انتشار:

دومین همایش ملی پترولوژی کاربردی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نسرین فتح علیان - دانشجوی کارشناسی ارشد پترولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

عبدالرضا جعفریان - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

منطقه مورد مطالعه در 20 کیلومتری غرب شهرستان بیارجمند (جنوب شرق شاهرود) و در بخشی از حاشیه شمالی زون ساختاری ایران مرکزی به سن اواخر نئوپروتروزوئیک - اوایل کامبرین واقع گردیده است. بر اساس مطالعات سنگشناسی و پتروگرافی این توده گرانیتوئیدی غرب بیارجمند طیف ترکیبی آکالی فلدسپارگرانیت، کوارتز مونزونیت و سینیت را شامل میشود که توسط لامپروفیرهای بیشمار قطع شده است. این لامپروفیرها نسبت به گرانیتوئیدها از نظر سنی جوانتر بوده و دارای منشأ متفاوتی می باشند. کانی های اصلی توده گرانیتوئیدی غرب بیارجمند شامل پلاژیوکلاز، ارتوکلاز، کوارتز و بیوتیت و کانیهای فرعی شامل اسفن، آپاتیت، زیرکن و النایت می باشند. سنگ های گرانیتوئیدی بافت گرانولار و لامپروفیرها بافت های پورفیروئیدی و میکرولیتی نشان می دهند. روندهای تغییرات اکسیدهای عناصر اصلی و کمیاب این نمونه ها، وقفه های ترکیبی بین گروههای سنگی و منشاء مجزای این سنگ ها را نشان می دهد. تهی شدگی Ti، P، Nb و غنی بودن عناصر نادر خاکی سبک و عناصری مانند K، Rb، Th، U در گرانیت ها و نیز آنکلاوهای موجود در آنها بیان می دارد که در اثر ذوب بخشی، سنگهای منطقه ایجاد شده اند و دارای ماهیت پیرآلومین ضعیف و کالک آلکالن می باشند. از لحاظ تقسیم بندی های ژنتیکی توده گرانیتی مزبور از نوع گرانیت S می باشد. بر پایه نمودارهای ژئوشیمیایی، نمونه های مورد مطالعه غنی شدگی نسبی از LREE، LILE و تهی شدگی از HREE و HFSE نشان می دهند.

کلمات کلیدی:

گرانیتوئید، ژئوشیمی، لامپروفیر، بیارجمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346899>

